

til en Comitee, da ville vi derved til en vis Grad voldgive os og Behandlingen af Sagen til denne Comitee. Jeg skal ikke ubvilke dette videre; jeg troer, Historien taler derfor, og at man ved en Smule Overveielse vil finde, at det virkelig ogsaa maa være saa. Det er derhos af ganske særdeles Betydning og vigtigt for os, at vi, ved under Sagens første Behandling at undergive den en almindelig Drøftelse, bringe vedkommende Forslagsstillere, her Ministeren, til strax at udtale sig saaledes, at vi komme til at staae paa det rette Standpunkt i Sagen, Noget, vi ikke komme til, naar vi begynde med en Comitee-Behandling; det er desuden saa langt fra, at det her Foreslaaede er noget Nytt, at vi endogsaa, hvis vi vilde gjenkalde os vor Stander-Historie, ville mindes, hvorledes den daværende General-Procurer, som Stander-Commissarius, aldrig undlod, naar han forelagde en Lov, særdeles vidtløftigt at ubvilke og fremsætte denne Lovs Principer i alle de Hovedmomenter, der kunde komme i Betragtning. Det var vissest ikke uden god Overveielse og vissest ikke uden fuld Erkjendelse af, at Sligt var paa sit Sted, at denne Mand indlod sig derpaa. Jeg troer derhos, at det ikke tør miskjendes, hvor meget vi vinde ved at betæde den af den ærede Rigsdagsmand, som sidder foran mig, foreslaaede Vej, derved at vi Alle strax komme levende ind i de foreliggende Sager, og befries for at ledes ind paa mange Afveje, paa hvilke vi maaskee ellers vilde forvildes, idet vi nødes til strax at tillegne os og stræbe efter en klarere Opfattelse end den, vi vilde være opfordrede til at søge, dersom Sagen begravnes paa sit første Trin og afgives til en Comitee.

Jeg kan nu derhos slet ikke være enig med det ærede Rigsdagsmedlem for Kjøbenhavn, (Nothe) der meente, at denne Lov ikke egnede sig til at be-

handles paa den foreslaaede Maade, fordi der ikke gjennem den, som ellers almindeligt gjennem andre Love, gaae visse bestemte Principer. Er der nogen Lov, gjennem hvilken der gaae store og dybe Principer, da skulde jeg dog troe, at det er i den Lov, der bestemmer Statens Byrder, i den Lov, der bestemmer, hvad Staten kan offre, for at realisere sine aandelige og sine materielle Interesser. Ja! jeg vidste ikke nogen eneste Lov, med Hensyn til hvilken det var vigtigere netop med Hensyn til de Principer, der gaae gjennem den, allerede paa det første Stadium af Sagen at forvise sig om de Ansættelser, Kronens Raadgivere vedkjende sig, de Ansættelser, de maatte ønske at følge, om de end ikke maaskee steds allerede nu have seet sig istand dertil. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn erkjendte derhos selv, at vi ikke kunde vælge en Comitee, uden at vi, for at bruge hans eget Udtryk, maatte foretage flere af vore Valg til en saadan iblinde, og dog kan han troe, at en Comiteebehandling skulde være at foretrække for den af min ærede Ven foreslaaede, en Behandling, hvorved vi strax — jeg gjentager det — af den for Diebliffet kyndigste Mand i Sagen, Ministeren, oplystes om de enkelte Principer og disses Opfattelse og Anvendelse.

Rettelser.

- Nr. 28. 4 Sp. 10 L. f. o., ethvert billigt Andragende om Drlov læs: ethvert billigt Andragende om Drlov billigt.
— — 4 Sp. 21 L. f. n., passende læs: presererende.